

١١١٥٢٥

و ارت علوم، تحقیقات و فن آوری

دانشگاه زابل

تحصیلات تکمیلی

دانشکده کشاورزی

گروه زراعت و اصلاح نباتات

پایان نامه کارشناسی ارشد رشته ژنتیک و اصلاح نباتات

عنوان

تجزیه ژنتیکی مقاومت به بلاست برنج با استفاده از طرح دی آلل

استادان راهنما

دکتر محمد سالاری

دکتر علی مومنی

استاد مشاور

دکتر صدیقه موسی نژاد

نگارش

زلیخا مرادی

اسفند ماه ۸۵

۱۱۱۵۲۵

آقای استادان راهنما و مشاور
تعمیرات

۱۳۸۸ / ۲ / ۱۵

تاریخ: ۱۳۹۸/۰۱/۰۹
شماره: ۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰
پیوست: .....

این پایان نامه با عنوان: (تجزیه ژنتیکی مقاومت به بلاست برنج با استفاده از طرح دی آلل) قسمتی از برنامه آموزشی دوره کارشناسی ارشد کشاورزی گرایش ژنتیک و اصلاح نبات توسط دانشجو **زلیخا مرادی** تحت راهنمایی استادان پایان نامه آقایان **دکتر محمد سالاری و علی مومنی** تهیه شده است. استفاده از مطالب آن به منظور اهداف آموزشی با ذکر مرجع و اطلاع کتبی به حوزه تحصیلات تکمیلی دانشگاه زابل مجاز می باشد.

امضا دانشجو

این پایان نامه ۶ واحد درسی شناخته می شود و در تاریخ ۱۳۹۸/۰۱/۱۰ توسط هیئت داوران بررسی و نمره ۱۹/۹ و درجه به آن تعلق گرفت.

نام و نام خانوادگی	امضا	تاریخ
۱- استاد راهنما: دکتر محمد سالاری		
۲- استاد راهنما: دکتر علی مومنی		
۳- استاد مشاور: دکتر صدیقه موسی نژاد		
۴- استاد داور: دکتر ناصر پنجه که		
۵- نماینده تحصیلات تکمیلی: دکتر ناصر پنجه که		

تقدیم بہ

روح پاک مادرم

و

زحمات بی دریغ پدرم

چکیده

به منظور بررسی در جه مقاومت برنج به بیماری بلاست، مطالعات ژنتیکی و برآورد وراثت پذیری برنج این آزمایش با استفاده از طرح دی آلل 5x5 در قالب طرح بلوک کامل تصادفی در ایستگاه تحقیقات برنج رشت در طی سالهای زراعی ۱۳۸۴ و ۱۳۸۵ به اجرا درآمد.

نتایج حاصله حاکی از وجود تفاوت معنی دار بین ارقام مورد بررسی برای صفات تیپ آلودگی، تعداد لکه ها، اندازه لکه ها، درصد سطح آلوده برگ و درصد سطح آلوده گردن خوشه می باشد. در مرحله برگری، ارقام هاشمی و طارم رشتی در گروه حساس و رقم خزر، کادوس و فوجی در گروه ارقام مقاوم سته بندی شدند. در مرحله خوشه دهی ارقام فوجی و کادوس مقاوم و ارقام خزر، هاشمی و طارم رشتی ارقام حساس بودند. نتایج تجزیه واریانس حاکی از وجود تفاوت‌های ژنتیکی بین ارقام و همچنین ترکیب پذیری عمومی و خصوصی صفات والدین و هیبریدها بود. بدین ترتیب در تلاقی های مورد بررسی جود اثرات افزایشی و غیر افزایشی ژنها در کنترل صفات مربوطه محرز گردید. صفت تعداد لکه ها در مقابل نژاد های IA-177, IA-181 و IA-66 تحت کنترل اثرات فوق غالبیت و سایر صفات تحت کنترل اثرات غالبیت ناقص میباشد. قابلیت توارث خصوصی نیز برای همه صفات در حد بالایی مشاهده گردید. با توجه به نتایج بدست آمده روشهای اصلاحی بک کراس بهمراه تکنیک RFLP مناسب ترین روش برای بهبود مقاومت به این بیماری در ارقام والد و ترکیبات هیبریدی برنج توصیه می گردد.

کلمات کلیدی: برنج، بلاست، مقاومت، دی آلل

صفحه	فهرست جداول	عنوان
------	-------------	-------

۵۱	جدول ۱-۵) تجزیه واریانس ساده و برآوردهای ضریب تنوع ژنتیکی (GCV) و فنوتیپی (PCV) و ضریب تشخیص در مرحله برگی	
۵۱	جدول ۲-۵) تجزیه واریانس ساده و برآوردهای ضریب تنوع ژنتیکی (GCV) و فنوتیپی (PCV) و ضریب تشخیص در مرحله خوشه	
۵۲	جدول ۳-۵) مقایسه میانگین به دروش دانکن در مرحله برگ ($\alpha=0.01$)	
۵۴	جدول ۴-۵) مقایسه میانگین به روش دانکن در مرحله خوشه ($\alpha=0.01$)	
۵۵	جدول ۵-۵) تجزیه واریانس قابلیت ترکیب پذیری و در مرحله برگی به روش گریفینگ	
۵۶	جدول ۶-۵) مقادیر واریانس قابلیت ترکیب پذیری عمومی (GSA)، ترکیب پذیری خصوصی (SCA) و واریانس برای صفات مورد بررسی به روش گریفینگ	
۵۷	جدول ۷-۵) تجزیه واریانس قابلیت ترکیب پذیری و نسبت msGSA/msSCA برای صفات مورد بررسی بیماری بلاست در طرح دی آلل به روش گریفینگ	
۵۷	جدول ۸-۵) مقادیر واریانس قابلیت ترکیب پذیری عمومی (GSA)، ترکیب پذیری خصوصی (SCA) و واریانس برای صفت درصد آلودگی گردن خوشه به روش گریفینگ	
۵۸	جدول ۹-۵) برآورد های مقادیر قابلیت ترکیب پذیری عمومی (GCA) ارقام برنج برای صفات مورد بررسی بیماری بلاست به روش گریفینگ	
۵۹	جدول ۱۰-۵) برآورد های مقادیر قابلیت ترکیب پذیری خصوصی (SCA) ارقام برنج برای صفات مورد بررسی بیماری بلاست به روش گریفینگ	
۶۱	جدول ۱۱-۵) آزمون های فرض برای صفات مورد بررسی در بیماری بلاست به روش هیمن	
۶۲	جدول ۱۲-۵) برآورد اجزاء ژنتیکی در مقابل نژاده IA-66 برای خصوصیات مهم بیماری بلاست به روش هیمن	
۶۳	جدول ۱۳-۵) برآورد اجزاء ژنتیکی در مقابل نژاده IA-79 برای خصوصیات مهم بیماری بلاست به روش هیمن	
۶۴	جدول ۱۴-۵) برآورد اجزاء ژنتیکی در مقابل نژاده IA-38 برای خصوصیات مهم بیماری بلاست به روش هیمن	
۶۵	جدول ۱۵-۵) برآورد اجزاء ژنتیکی در مقابل نژاده IA-177 برای خصوصیات مهم بیماری بلاست به روش هیمن	
۶۶	جدول ۱۶-۵) برآورد اجزاء ژنتیکی در مقابل نژاده IA-181 برای خصوصیات مهم بیماری بلاست به روش هیمن	
۶۷	جدول ۱۷-۵) برآورد اجزاء ژنتیکی خصوصیت درصد سطح آلودگی گردن خوشه به بلاست به روش هیمن	
۶۸	جدول ۱۸-۵) آزمون t برای پارامتر ها ژنتیکی ($D, H_1, H_2, E, F, D, h^2$) بیماری بلاست برگ برنج به روش هیمن	
۶۹	جدول ۱۹-۵) آزمون t برای پارامتر ها ژنتیکی ($D, H_1, H_2, E, F, D, h^2$) صفت درصد آلودگی گردن خوشه بیماری بلاست برنج به روش هیمن	
۷۱	جدول ۲۰-۵) همبستگی بین تیپ آلودگی، درصد سطح آلودگی، سطح آلودگی تلقیح شده با اپزوله IA-177	

صفحه	فهرست جداول	عنوان
------	-------------	-------

- ۷۱ جدول ۲۲-۵) همبستگی بین تیپ آلودگی، درصد سطح آلودگی، سطح آلودگی تلقیح شده با ایزوله IA-66
- ۷۲ جدول ۳-۵) همبستگی بین تیپ آلودگی، درصد سطح آلودگی، سطح آلودگی تلقیح شده با ایزوله IA-79
- ۷۲ جدول ۲۴-۵) همبستگی بین تیپ آلودگی، درصد سطح آلودگی، سطح آلودگی تلقیح شده با ایزوله IA-38

۷۳	نمودار ۱) درصد آلودگی سطح برگ تلقیح شده با جدایه IA-۱۷۷
۷۳	نمودار ۲) درصد آلودگی سطح برگ تلقیح شده با جدایه IA-۱۸۱
۷۴	نمودار ۳) درصد آلودگی سطح برگ تلقیح شده با جدایه IA-۶۶
۷۴	نمودار ۴) درصد آلودگی سطح برگ تلقیح شده با جدایه IA-۷۹
۷۵	نمودار ۵) درصد آلودگی سطح برگ تلقیح شده با جدایه IA-۳۸
۷۵	نمودار ۶) تعداد لکه های آلوده تلقیح شده با جدایه IA-۱۷۷
۷۶	نمودار ۷) تعداد لکه های آلوده تلقیح شده با جدایه IA-۱۸۱
۷۶	نمودار ۸) تعداد لکه های آلوده تلقیح شده با جدایه IA-۶۶
۷۷	نمودار ۹) تعداد لکه های آلوده تلقیح شده با جدایه IA-۷۹
۷۸	نمودار ۱۰) تعداد لکه های آلوده تلقیح شده با جدایه IA-۳۸
۷۸	نمودار ۱۱) سطح لکه های آلوده تلقیح شده با جدایه IA-۱۷۷
۷۹	نمودار ۱۲) سطح لکه های آلوده تلقیح شده با جدایه IA-۱۸۱
۷۹	نمودار ۱۳) سطح لکه های آلوده تلقیح شده با جدایه IA-۶۶
۸۰	نمودار ۱۴) سطح لکه های آلوده تلقیح شده با جدایه IA-۷۹
۸۱	نمودار ۱۵) سطح لکه های آلوده تلقیح شده با جدایه IA-۳۸
۸۱	نمودار ۱۶) درصد آلودگی گردن خوشه تلقیح شده با جدایه IA-۷۹
۸۲	نمودار ۱۷) درصد آلودگی گردن خوشه تلقیح شده با جدایه IA-۳۸

۱) مقدمه

گونه زراعی برنج یکی از ۲۵ گونه شناخته شده برنج است، این گیاه احتمالا حدود ۳۰۰۰ سال قبل میلاد در هند اهلی شد و کشت آن به شمال و شرق چین توسعه یافت (۱۴). برنج بعد از گندم یکی از مهمترین نباتات است و امروزه در بیشتر کشورهای جهان کشت می شود، سطح زیر کشت آن در جهان در سال ۱۹۹۹ در حدود ۱۴۸ میلیون هکتار بوده است؛ در قاره آسیا سطح زیر کشت برنج ۱۳۳ میلیون هکتار است (۱۲). کشت برنج در ایران به حدود ۴۰۰ سال قبل از میلاد برمیگردد، برنج در ایران بیشتر در استانهای گیلان و مازندران کشت میشود (۱۲). ایران تنها ۰/۴٪ مساحت زیر کشت برنج جهان را در اختیار دارد که تقریبا ۷۵٪ آن در گیلان و مازندران کشت می شود (۱۳). مصرف سرانه برنج در کشورهای آسیایی بسیار زیاد است، در ایران مصرف سرانه برنج ۴۰-۳۰ کیلو گرم می باشد. برنج در تغذیه انسان، تهیه لوازم آرایشی و..... کاربرد دارد (۲). این محصول در حال حاضر به عنوان یکی از اقلام وارداتی مهم بین انواع مواد غذایی به شمار می رود، تلاش جهت حصول به خود کفایی در تولید برنج و کاهش واردات این محصول یکی از اهداف مهم دولت می باشد (۱۴).

تولید برنج در مناطق مختلف اغلب با تنشهای زنده و غیر زنده روبه رو می باشد، عواملی مثل آفات، علف هرز، عوامل بیماری زا، قدیمی بودن ادوات مورد استفاده در تبدیل و عوامل اقلیمی نامناسب در طول فصول عملکرد نهایی محصول را تحت تاثیر قرار می دهد. عوامل بیماریزا مانند قارچها، باکتریها و ویروسها از جمله تنشهای زنده کاهش دهنده عملکرد به حساب می آیند (۵).

بیماری بلاست جز، مهمترین بیماریهای برنج است که از بیش از ۷۰ کشور جهان گزارش شده است و تقریبا در تمام مناطقی که برنج کشت میشود شیوع دارد و قادر است خسارت قابل توجهی به زراعت این محصول وارد نماید. اگر چه توسعه و گسترش این بیماری بستگی به عوامل جوی دارد، لیکن مصرف

افزایش کودهای شیمیایی خصوصا" کودهای ازته در شدت بیماری بلاست نقش به سزایی دارند. خسارت این بیماری در ایران خسارت بیماری بلاست در برخی نقاط رود سر تا حدود ۲۰٪ محصول برآورد شده است (۶).

به دلیل اهمیت بلاست تحقیقات گسترده ای روی آن صورت گرفته است لازمه اصلاح و معرفی ارقام مقاوم به بلاست استفاده از روشهای اصلاحی برای بدست آوردن ارقامی از برنج با ساختار ژنتیکی مناسب بویژه از نظر ژنهای مقاوم می باشد. ، تا کنون تلاش زیادی به منظور معرفی ارقام مقاوم برنج به بیماری بلاست مانند خزر، کادووس، ندا و هیبرید صورت گرفته است. مقاومت به بیماری بلاست در گیاه برنج عموماً" به توانایی آن به تحمل بیمارگر یا محدود کردن توسعه بیمارگر وابسته است که شامل مقاومت افقی یا مقاومت مزرعه ای، مقاومت عمودی و مقاومت پایدار می باشد (۴۵). برای این منظور یک روش انجام تلاقی بین ارقام مختلف برنج و ارزیابی مقاومت نتاج حاصل به بیماری بلاست با استفاده از روشهای آزمایشگاهی و ارزیابی مقاومت در مزرعه می باشد. ارزیابی مقاومت به این بیماری بیماری ما را در انتخاب و معرفی ارقام مقاوم به بلاست کمک خواهد کرد.

هدف از انجام این تحقیق ادامه مطالعات در دست انجام در این رابطه بوده و اهداف ذیل مورد توجه می باشد:

۱- اندازه گیری و تعیین اجزای تنوع ژنتیکی برای مقاومت به بیماری بلاست برگ و گردن خوشه برنج

۲- تعیین ترکیب پذیری عمومی و خصوصی برای مقاومت به بیماری بلاست برگ و گردن خوشه برنج

(۲) بررسی منابع**(۲-۱) مشخصات گیاهشناسی و ژنتیکی برنج**

برنج گیاهی از خانواده *Poaceae* و از جنس *Oryza* میباشد. جنس اوریزا ۲۵ گونه مختلف دارد. که معروفترین آنها *O. sativa* می باشد. برنج گیاهی یکساله است. برخی ارقام آن نیز چند ساله بوده و فقط در آفریقا کشت می شوند (۳). پنجه زدن برنج ۱۸-۲۰ روز بعد از کاشت آغاز می شود و تعداد ساقه های جانبی برنج گاهی به ۳۰ تا ۴۰ می رسند. ساقه های برنج، ماشوره های توخالی است، تعداد گرهای ساقه به ۲۰ عدد می رسند، طول ساقه برنج معمولاً "در حدود ۱۸۰ سانتی متر می باشد، ولی گاهی ارتفاع گیاه برنج ۳۰۰ تا ۵۰۰ سانتی متر رشد می کند. برگ برنج از پهنک و غلاف تشکیل شده است. برگها به طور متناوب در دو ردیف روی ساقه قرار دارند. طول پهنک از پایین بوته به طرف بالا افزایش پیدا میکند و اندازه آن معمولاً "۵۰ تا ۶۰ سانتی متر و عرض آن در حدود ۵-۱ سانتی متر است. در محل اتصال پهنک به غلاف گوشوارک وجود دارد و در بیشتر ارقام برنج زبانک (لیگول) نیز وجود دارد که در برخی موارد بیرنگ می باشد. وظایف اصلی گوشوارک و لیگول جلوگیری از نفوذ قطرات به درون غلاف است. گل آذین برنج به صورت خوشه مرکب است. اندازه هر خوشه به ۱۳ تا ۴۲ سانتی متر می رسد. هر سنبله از ۳۰ تا ۲۰۰ عدد سنبلچه تشکیل شده است و هر سنبلچه از ۳ گل تشکیل شده است که ۲ گل پایینی از بین می روند و فقط گل فوقانی باقی می ماند که این گل از ۶ پرچم، یک تخمدان با دو کلالة تشکیل شده است. سنبلچه ها توسط لما و پالئا احاطه شده اند. باز شدن گلها از نوک سنبله به طرف پایین و بیشتر در صبح شروع می شود. برنج گیاهی خود گشن است که گاهی اوقات دگر گشنی انجام می دهد. میوه آن فندقه است که لما و پالئا به آن چسبیده است (۱۴). این گیاه دارای سه تیپ زراعی ایندیکا (تیپ گرمسیری)، ژاپونیکا (تیپ معتدله) و جاوانیکا (تیپ سرد سیر) می باشد (۱).

اغلب در عملکرد برنج بسیار نعیین کننده است، بررسی خسارت این بیماری به صورت کاهش عملکرد و کیفیت بذر نشان می دهد که به ازای، ۱۰٪ بلاست گردن خوشه، ۶٪ کاهش عملکرد بذر و ۵٪ افزایش گچی شدن دانه برنج ایجاد میگردد. به هر صورت مقدار کاهش عملکرد ناشی از بلاست خوشه به صورت عمده تحت تاثیر زمان آلودگی قرار می گیرند، به طوری که آلودگی مراحل اولیه گلدهی باعث کاهش بیشتری در میزان عملکرد می گردد (۱۳). خسارت وارده بوسیله این بیماری در ژاپن در موقع شدت بیماری تا ۶۰۰ هزار تن برآورد شده است، اپیدمی بلاست در سال ۱۹۴۱ در ژاپن باعث بروز قحطی شد (۵۴). در ایران خسارت بیماری در سال ۱۳۵۳ در برخی مناطق رود سر به طور متوسط ۲۰٪ محصول برآورد شده است (۴). وقوع بیماری بلاست در سال ۱۷۰۴ در ژاپن گزارش گردید. بیماری بلاست در هلند در سال ۱۸۲۳ مشاهده و گزارش گردید متکالف^۱ اولین کسی می باشد که این بیماری را بلاست نامید. که به معنای پژمرده کردن، خشک کردن و سوزاندن است. این بیماری در هند در سال ۱۹۱۳ گزارش گردید (۱۲). وقوع بیماری بلاست در ایران در سال ۱۳۳۰ در منطقه لاهیجان گزارش گردید. ارقام بومی در ایران شدیداً^۲ نسبت به این بیماری حساس می باشند. این بیماری در نواحی با اپیدمی بالا و تحت شرایط مطلوب تا ۹۱٪ باعث خسارت در ارقام زودرس و حساس می شود (۵).

بیماری بلاست قادر است به تمام قسمتهای هوایی بوته برنج حمله نماید. نشانه های ظاهری این بیماری بیشتر روی برگ ظاهر می شود. بر روی برگها لکه های دوکی شکل با اندازه ۳-۱ میلیمتر بوجود می آورد، این لکه ها بزودی توسعه یافته و به هم پیوسته می شوند و یک لکه بزرگ با حاشیه قهوه ای رنگ (به علت مرگ سلولها در اثر حمله قارچ) ایجاد می کنند. مرکز این لکه ها به رنگ خاکستری می باشد. اندازه این لکه ها بستگی به شرایط جوی و به خصوص درجه مقاومت واریته برنج دارد. بدین ترتیب که در واریته های مقاوم و در شرایط نامناسب لکه ها کوچک بوده و لکه های بزرگ معمولاً^۳ روی ارقام حساس و در شرایط مساعد ایجاد می شود (۲). در شرایط مناسب جوی بلاست بر روی خوشه ایجاد لکه های قهوه ای می نماید. همچنین خوشچه و گلوم ها هم مورد حمله قرار می گیرند. کشت متراکم و زیاده روی

در مصرف کود های ازته باعث تشدید علائم بیماری می شود. شدید ترین مرحله خسارت بیماری زمانی است که دم خوشه و خوشه آلوده گردد. در این صورت دانه ها کوچک و پوک می شوند. و معمولاً به رنگ سبز یا قهوه ای می شوند (۴). کاشت واریته های مقاوم، کاشت بذر سالم، زود کاشتن بذر، خارج کردن و انهدام کاه و کلش از مزارع، رعایت بهداشت زراعی، اجتناب از استفاده آب سرد برای آبیاری مزارع، آبیاری صحیح و حرکت آب داخل کرتها در فصل رویش، متوقف کردن حرکت آب در موقع رسیدن دانه ها، عدم استفاده بیش از حد از کودهای شیمیائی ازته، ضد عفونی بذر ها و استفاده از قارچ کشهای مناسب از روشهای مهم مبارزه با بیماری بلاست می باشند. به طور کلی رقمهای هندی از نظر مقاومت به بیماری بلاست برای کشت در مناطقی که دارای آب وهوای معتدل می باشد و رقمهای ژاپنی برای کشت در کشورهای حاره های مناسب تر می باشند (۶).

۴-۲) عکسل العمل گیاه در مقابل پاتوژن

- ۱- فرار: هرگاه فاز رشد گیاه با بیماری منطبق نباشد بیماری رخ نمی دهد. از این مکانیسم در گندمهای زود رس برای فرار از زنگ سیاه استفاده می شود (۹).
- ۲- تحمل: گیاه متحمل واکنشی مثل گیاه حساس نشان می دهد اما خسارت کمی به کیفیت و عملکرد گیاه وارد می شود (۹).
- ۳- مصونیت: گیاه مصون یعنی گیاه ۱۰۰٪ عاری از بیماری حتی در بهترین شرایط، ارتباط پارازیتی بین دو موجود برقرار نمی شود. به محض ورود اندام مکنده موادی کالوز مانند در اطراف محل بیماری ایجاد می شوند و پینه ای در آن ایجاد می کنند و اجازه رشد به اندام مکنده را نمی دهند (۹).
- ۴- فوق حساسیت: به محض ورود اندامهای پاتوژن به سلول، سلولهای مجاور می میرند. هر چند که سلولهای محل تهاجم سریعاً می میرند، ولی اندکی تولید اسپور را در محل حمله مشاهده می کنیم.

معمولا" روش مصونیت و فوق حساسیت به صورت مونوژنیک یا الیگو ژنیک می باشند و در برنامه های اصلاحی به کرات استفاده می شوند (۹).

۵-۲) فرضیه ژن برای ژن

بعد از کشف مجدد قوانین مندل و آزمایش بیفن^۱ روی زنگ زرد که نسبت ۱:۳ بدست آورد، مطالعه نحوه توارث ادامه یافت. تا اینکه فرضیه ژن برای ژن را در دهه ۵۰ ارائه گردید. در مقابل هر ژن مقاومت در میزبان یک ژن حساسیت در پاتوژن وجود دارد. معمولا" ژن ویرولانسی^۲ به صورت مغلوب و ژن غیر ویرولانسی^۳ به صورت غالب به ارث می رسد. البته در مواردی عکس این قضیه نیز مشاهده شده است. ژنهای مقاومت در صورت موجود بودن اللهای مناسب معمولا" بیماری زایی در پاتوژن به صورت غیر فعال در می آیند. فرضیه ژن برای ژن به کیفیت ژن نگاه نمی کند، به همین دلیل واندر پلانک^۱ فرضیه دوم ژن برای ژن را مطرح کرد، که به کیفیت ژن توجه دارد. مثلا" در سیب زمینی در برابر بیماری بادزدگی حدود ۱۰ ژن مقاوم شناسائی شدند که به نامهای $R10$ تا $R1$ نشان داده می شوند $R1$ به کرات توسط به نژادگر استفاده شده، حال آنکه $R4$ به ندرت استفاده شده است. علتش این است که کیفیت ژن $R4$ خوب نمی باشد، یعنی قبل از استفاده از این ژن در میزبان مقاومت توسط نژادهای بیماری شکسته می شود به همین دلیل به جای فرضیه ژن برای ژن امروزه از فرضیه پروتئین برای پروتئین استفاده می شود. با این عمل سیستم پروتئین سازی سلول همیشه روشن می باشد. پروتئین تولید شده برای پارازیت بعنوان غذا تلقی می شود. در مراحل اولیه پارازیتسیم که پاتوژن نیاز به پروتئین دارد، در صورتی که پروتئین غیر بیماریزا با پروتئین ژن مقاومت کوپلیمر نشود، سلول آنرا به عنوان جسم بیگانه تلقی کرده و آن را از بین می برد. این فرضیه در مورد بیماری بلاست نیز صادق است (۸، ۱۲).

1-Biffen
2-virulanc
3-Avirulanc

۶-۲) اثر متقابل جدایشی

فرض بر این است که آلل های غالب مقاومت و آلل های مغلوب عدم بیماری زایی تولید می کنند، که قادر به شناسایی یکدیگر به صورت متقابل هستند. این فرآوردها تشکیل مولکول هیبریدی می دهند که عکس العمل دفاعی در گیاه را بر می انگیزند. این عکس العمل اغلب شامل یک واکنش فوق حساسیت است. مدارک ژنتیکی موجود برای اثر متقابل ژن در برابر ژن مبتنی بر مطالعات ژنتیکی گیاه و پارازیت است. در صورتی که مطالعات ژنتیکی پارازیت امکان پذیر نباشد از اثر متقابل جدایشی به عنوان شاخص اثر متقابل ژن در برابر ژن استفاده می شود. اثر متقابل جدایشی از طریق معکوس شدن رتبه سازگاری تظاهر پیدا می کند (۱۲).

(۲-۷) سابقه تحقیق:

دی آلل در اصل برای مطالعه صفات دی پلوئید استفاده می شود و بنابراین کلمه دی آلل به معنی دو آلل است. اگر n ژنوتیپ هموزیگوت را در تمام جهات ممکن با یکدیگر آمیزش دهیم، مجموعه ای از تلاقی ها بوجود می آید که تلاقی دی آلل^۱ نامیده می شود. تجزیه چنین تلاقی های را تجزیه دی آلل گویند. استفاده از روش دی آلل مبتنی بر فرضیات زیر می باشد (۳۸، ۲۹):

۱- والدین یا لاینها باید خالص و هموزیگوت باشند مثل لاین و کلون.

۲- مواد ژنتیکی باید دارای سیستم توارثی دیپلوئید باشند مثل گندم و پنبه.

۳- مطلوب آن است که اثرات متقابل یا مادری وجود نداشته باشد.

۴- هر مکان ژنی دارای دو آلل باشد.

۵- ژنها بطور مستقل از هم در والدین توزیع شده باشند.

۶- اثرات متقابل غیر اللی یا اپی ستازی وجود نداشته باشد.

با استفاده از روش دی آلل می توان موارد زیر را بررسی نمود: الف) برآورد میانگین درجه غالبیت (ب) بررسی وجود و تعیین اثرات متقابل غیر اللی (ج) تعیین وراثت پذیری (د) تعیین نسبت و توزیع آللها گریفینگ^۲ در سال ۱۹۵۶ (۲۱، ۲۰) مدل دی آلل را به منظور بررسی عمل ژنهای کنترل کننده یک صفت کمی توسعه داد. در روش گریفینگ می توان واریانس ترکیب پذیری عمومی و خصوصی را به دست آورد.

1-Diallel cross
2-Grifing

قدر واریانس ترکیب پذیری عمومی نسبت به واریانس ترکیب پذیری خصوصی بیشتر باشد نشان می دهد که صفت مربوطه توسط عمل افزایشی ژنها کنترل می شود و هر قدر این نسبت کمتر باشد دلالت بر عمل غالبیت ژنها دارد. در روش گریفینگ^۱ می توان اثرات مادری و وراثت سیتوپلاسمی را نیز مورد بررسی قرار داد (۲۰، ۲۱). استفاده از طرح دی آلل در بررسی صفات مختلف برنج مورد استفاده قرار گرفته است. مطالعه ژنتیکی مقاومت به بلاست از زمانی شروع شد که گوتو^۲ در اوایل دهه ۱۹۶۰ سیستم تفکیک نژادهای قارچ عامل این بیماری را در ژاپن پی ریزی کرد و از آن پس توارث مقاومت بشدت مورد مطالعه قرار گرفته است و تا کنون بیش از ۲۵ ژن مقاومت مازور شناخته شده است (۱۸). رابطه در با شناسایی ژنهای مقاومت در ژاپن آنالیز ژنهای مقاومت به بیماری بلاست از سال ۱۹۲۲ شروع شد و تا سال ۱۳، ۱۹۷۴ ژن در هفت لوکس در ارقام ژاپنی و خارجی شناسایی شدند (۳۱). فیلیپ^۳ (۲۰۰۳) با بررسیهای وراثت پذیری مقاومت برنج نسبت به بیماری بلاست دریافتند که مقاومت نسبت به این بیماری صفت کیفی بوده و توسط یک یا دو ژن کنترل می شود (۱۷). وو^۴ (۱۹۶۵) وراثت پذیری مقاومت در واریته های برنج به مقاومت در واریته های برنج به قارچهای شناخته شده بلاست در رقم فورمسا را با تفرق های بدست آمده ۳۷:۲۷، ۱۳:۹، ۷:۳، ۱۵:۳، مطالعه کرد (۵۳). کیوساوا^۵ (۱۹۷۲) گزارش کرد که مقاومت در رقم IR20 بوسیله تعداد زیادی ژن بصورت غیر اللی کنترل می شود (۳۲).

لی یو و لو^۶ (۲۰۰۵) دریافتند که واریته Katay در آمریکا دارای ژن مقاوم *pi-ta* میباشد و نسبت به بیماری بلاست مقام است (۳۳).

1-Grifing
2-Goto
3-Fillipe
4-Woo
5-Kyusava
6-liu and lou

کیوساوا (1968) وجود ژن P_{i-1} را در رقم سکویوما-^۲ و ژن P_{i-k} در واریته ریشیکو^۳ را گزارش کرده بود که باعث مقاومت به بیماری بلاست در این واریته ها می شود، در واریته های چینی همبستگی خویشاوندی بین دو ژن وجود ندارد (۳۰). ماتسو موتا^۴، کیوساوا و لی (2003) با بررسیهای خود دریافتند که مقاومت واریته نورین-^{۲۲} توسط یک ژن اصلی و دو یا چند ژن فرعی کنترل می شود و مقاومت نسبت به قارچ کن ۰۴-۰۵^۷ بوسیله یک ژن اصلی و یک یا تعداد بیشتری ژن فرعی کنترل می شود و مقاومت به ایزوله قارچ kn.ph-03 بوسیله یک ژن اصلی و یک یا تعدادی ژن فرعی کنترل می شود (۴۰).

شیگزا (1965) واریته برنج زینت^۸ و رقم مشتق شده آن فوکی-^{۶۷} را در توارث پذیری مقاومت به چندین نژاد قارچ بلاست مورد مطالعه قرارداد. این دو واریته عکس العمل مشابه نسبت به چند نژاد قارچ نشان دادند که مشخص می گردد این عکس العمل توسط دو ژن P_{i-a} و P_{i-b} کنترل می شود. ژن P_{i-c} باعث ایجاد نیمه مقاومتی نسبت به نژادهای قارچ بکار رفته می گردد (۴۵). یاماسکی^{۱۰} و شیگزا^{۱۱} (1966) مطالعه وسیعی در مورد توارث پذیری مقاومت به نژادهای قارچی در ژاپن انجام دادند. آنها هفت نژاد از قارچ بلاست را انتخاب کردند و واریته های برنج ژاپنی را بر اساس مقاومت آنها به هفت نژاد قارچی در پنج گروه اصلی طبقه بندی کردند آنها دریافتند که سه ژن مقاومت P_{i-a} ، P_{i-1} ، P_{i-k} در تعدادی از واریته ها وابسته به گروه آیچی آساهی^{۱۲} ژن P_{i-k} در کانتو-^{۱۳} ۵۴ و ژن در دو واریته وابسته به گروه آشیکاری شیروک^{۱۴} بوده اند. آنها دریافتند که بر طبق تئوری ژن در مقابل ژن، همبستگی خویشاوندی بین ژنهای مقاومت وجود نداشته است (۴۶).

- 1-Kyusava
- 2-Sekyuoma
- 3-Rishiko
- 4-Matsomata
- 5-Lee
- 6-Norin-22
- 7-Ken 54-04
- 8-Zenit
- 9-Fokei
- 10-Yamasaki
- 11-Shigza
- 12-Aichi Asah
- 13-Kanto-54
- 14-Ashiraky shiroc

مقاومت برنج پاکستانی پوسور^۱ به بیماری بلاست مورد ارزیابی ژنتیکی قرار گرفته است که تجزیه ژنتیکی F3 از تلاقی ارقام نورین^۲ × پوسور نشان داد که توارث پذیری مقاومت به بیماری بلاست خیلی پیچیده بوده است. عکس‌العملهای تعدادی از واریته‌های هیبرید به قارچ بلاست نشان داد که رقم پوسور دارای دست کم سه ژن مقاومت می‌باشد (۴۷). برنج هندی اچ آر-۲۲^۳ مقاومت بالایی نسبت به اغلب نژادهای بلاست ژاپنی دارد و این مقاومت بالا بوسیله ژن K^h تعیین شده بود. پیچیدگی ژنتیکی این واریته در مقاومت به بلاست آنالیز ژنتیکی را مشکل ساخته است. بنابراین واریته k3 مشتق شده از هیبرید ساساشیگور^۴ × اچ آر-۲۲ را مورد آنالیز ژنتیکی قرار دادند نتیجه حاصل از هیبریداسیون برای تجزیه ژنتیکی مقاومت نشان داد که رقم K3 و همچنین رقم اچ آر-۲۲ دارای ژن P_{i-hh} هستند (۴۸). کیو ساوا (1968) گزارش کرد که دو ژن P_{i-a} ، P_{i-aa} مقاومت در واریته P_i No.1 که از تکرار تلاقی واریته‌های ژاپنی با واریته فلیپینی تادوکان حاصل شده بود کنترل می‌کنند. آنالیز ژنتیکی F_2 حاصل از تلاقی بین واریته زینت^۵ با رقم نورین-۱۷ به پنج نژاد قارچ که همه آنها غیر بیماریزا به واریته P_i No.4 باشند، نشان داد که عکس‌العمل نسل F2 به نژادهای Ina72 و Ina168 با نسبت ۱۵:۱ بوده است که از این نتایج مشهود است، مقاومت در واریته P_i No.4 توسط اثر متقابل دو ژن غالب کنترل می‌شود. برای دو نژاد کن-۰۴-۰۵ و هکل^۶ نسبت بدست آمده ۱:۳ بوده است که وجود یک ژن کنترل کننده مقاومت به هر یک از این نژادهای قارچ در رقم P_i No.4 پیشنهاد گردید. برای نژاد قارچ کن-۰۴-۰۵ نسبت تفوق بدست آمده نسبت منوژنیک بوده است (۳۱). ناکا جیم^۷ و همکاران (2003) با بررسی بر روی ژن $xa21$ که باعث مقاومت به بلاست می‌شود مشخص کردند که این ژن با رمز پیتیدهای کیناز باعث مقاومت نسبت به بلاست می‌گردد (۳۹). لی یو^۸ (2003) مقاومت ۳۳۵ واریته برنج چینی و هندی نسبت به بلاست در طی

1-Pusor
2-Norin
3-HR-22
4-Sasashigure
5-Zenit
6-Hokul
7-Naka jim
8-Liu